

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

VII. Epistola D. Hludowici Blosii. Est conclusio Conclavis animæ, & in ea
reluget pia & dulcis indoles genii & ingenii Blosiani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Scriniolum spirituale. Phil. 2. 4. Patienter toleranda adversa. 5. Ea quae à Deo habentur non mereamur, ergo ob ea non gloriamur.

obediens usque ad mortem. ⁴ Quantumcunque à Domino vel à creaturis affligaris, serua patientiam. ⁵ Judica te nec meruisse nec mereri posse aliquid DEI donum: nam ea quae tibi à DEO collata sunt, non nisi ex mera bonitate ejus accepisti. Nihil omnino tibi tribuas, nisi quod ex teipso habes, videlicet peccata & multiplices culpas atque defectus.

6. Christum semper ob oculos habendum pro exemplo, ut ejus vitam & passionem imitemur.

Inspice diligenter vitam & passionem Domini tui J E S U Christi. Imitare pro tuo modulo ejus humilitatem, patientiam, mansuetudinem, charitatem, benignitatem, aliasque sanctissimas virtutes ipsius. In his sit praecipuum studium tuum & maximum conatus tuus: ita enim ad consummatam perfectionem citò pervenire poteris. Quòd si Dominus eam tibi in hac vita sicut desideras minimè concedit, facit hoc propterea, quòd non expediat ut tibi hinc ita concedatur: mercedem tamen laboris & desiderii tui in caelesti beatitudine cumulatissimè recipies, ibique ipsa perfectione perenniter perfruearis.

VII.

EPISTOLA
D. LUDOVICI
BLOSII.

Est conclusio Conclavis anima, & in ea relucet pia & dulcis indoles genii & ingenii Blossiani.

1. Meminit Psychagogiae & Consolationis pusillanimum à se conscriptarum.
2. Imperfectos etiam salvabit Christus, quia & pro illis mortuus est.
3. Instabilitas mentis aliqua in omnibus, dum hinc vivimus, invenitur.
4. Patientia in afflictionibus.
5. Vita feliciter emendanda.
6. Beatitudinis commemoratio; in qua merces ostenditur verae resignationis.

EN habes, amice in Christo dilecte, G. Conclave animae, quod tantopere efflagitasti. Cùm nuper tibi & mihi scripserim Speculum spirituale, nihil prorsus adjicere statueram: postea tamen animo tuo satisfactum non fuit, nisi adjungerem etiam Monile, & Coronam, & Scriniolum spirituale, quae omnia Conclave nostrum continet. Serius sanè praelo datum fuit quàm cupiebas: sed boni consules quod DEI dispositione & ordinatione factum est. Quòd si tu, sepositis interdum gravioribus studiis atque occupationibus, lectione simpliciorum libellorum

Epist. D.
Ludov.
Blosii.

1.
In Con-
clavi-
animae
Speran-
tiam.

Monile,
Coronam,
Scriniolum.

Scrini-
um Spi-
rituale.

Vilitas
doctrina
Patrum
in Psycho-
logia.

Fructus
libelli de
Consola-
tione pu-
sillan-
ium.

2.
Etiam
imperfe-
ta sal-
vabit
Christus.

lorum à me editorum delectaris, (sicut delectari videris) (suade ut imprimis istud Conclave ingrediaris, & diligenter consideres atque expendas ea quæ in illo habentur; ac deinde sumas in manus etiam Psychagogiam, quam ex Augustino & Gregorio superioribus annis collegi. Nam doctrina Patrum in hisce duobus libellis posita, poterit te bonæ voluntatis hominem multum consolari & confirmare, atque ad Dei patriæque cælestis amorem accendere. Non te pigeat hæc & hujusmodi alia pia scripta sæpius relegere, etiam si ipsa lectio palato cordis tui nonnunquam parum fortè sapiat. Nimis enim fastidiosus est, qui sancta ac salutaria quæque semel lecta vel audita rejicit, & ea amplius legere atque audire non vult. Gratiâ ago Domino JESU, quod frater tuus C. postquam perlegit Consolationem pusillanimum à me in publicum emissam, minus jam inordinato meru angitur quàm antea. Istud relevamen Deo & sanctis Doctoribus, qui in illa Consolatione loquuntur, acceptum ferre debet.

Rectè quidem facit, dum queritur ac dolet, quod præterito vitæ suæ tempore nimis grauitè nimisque multipliciter Deum offenderit: respiret nihilominus, & confidat in immensa suauissimaque Dei misericordia, & cogitet plerosque illorum ipsorum, qui Christum occiderant; postea cred-

endo in Christum veniã accepisse ut videlicet mortales omnes discerent, nulla esse tam immania crimina atque flagitia, quæ clementissimus, & adipe misericordiæ plenus Dominus, non velit ad se conuersis vereque poenitentibus remittere. Sanctissimum namque Deum maximè decet, & ei proprium est, misereri ac parcere his qui sese humiliant, veniamque ex animo perunt. Rectè etiam tuus frater confitetur, se semper valdè imperfectum esse: meminerit tamen, imperfectos non minoris constitisse Christo quàm perfectissimos.

3.
Illa mentis instabilitas, quæ se interorandum affligi dicit, innumeris Dei seruis communis est. Non est quòd hinc nimis exauescat. Si enim inuitus mente distrahitur, & rationabiliter facit quod in se est ut sit attentus, oratio ipsius in huiusmodi distractione humiliter fusa, sæpè utilior & fructuosior est, quàm si cum magna cordis attentione perageretur. Deus namque desiderium, voluntatem & conatum eius pi-um approbat, & his alijsque consimilibus molestijs animam eius purgat, aut puram conseruat, atque exornat. Hortare eum semper, ut bono sit animo.

4.
Si ipse afflictiones suas, & aduersam valetudinem, qua pænè assidue laborat, patienti resignatoque corde propter Deum pertulerit, certè ubi molestam, tristemque amaramque corruptibili-

Scrini-
um Spi-
rituale.

3.
Aliqua
mentis in-
stabilitas
inest om-
nibus in
hac vita:
& sæpè
sine cul-
pa.

4.
Afflictio-
nes pati-
enti &
resignato
animo
ferenda.

Serinio-
sum Spi-
rituale. lis carnis sarcinam deposuerit, læticia sanitateq; sempiterna poteritur.

5. Emenda-
sioni vi-
ta invi-
gilandū. Eja, amice charissime, observemus, oro, nos ipsos vigilanter, & ita vivere adnitamur, sicut decet veros Christianos. Transigamus omne reliquum tempus vitæ præsentis utiliter. In cunctis quæ agimus, spectemus purè laudem & gloriam Dei. Amemus Jesum, qui nos ardentissimo immensoq; amore diligit. Propter ejus honorè mortificemus in nobis propriam pravamque voluntatem ac vitia pro viribus.

6. Finis vi-
ta respic-
nata bea-
titudi-
terna. Subjiciamus & conformemus nos in omnibus voluntati divinæ. Geramus mentem humilem & resignatam, jugiter desiderantes ac studentes placere Domino. Hac enim ratione tandem pervenimus ad summum illud & jucundissimum bonum: quod ut possidere possimus, ad imaginem Dei creati, & pretioso Sanguine Christi redempti sumus. Pervenimus, inquam, ad Deum, qui est amabilis abyssus, & fons totius lucis, vitæ, venustatis, excellentiæ, dulcedinis & opulentiæ. Tunc verè beati erimus, videntes visionem, omnes pulchritudines hujus mundi infinite præcellentem: contemplabimur enim in lumine gloriæ mellifluum vultum Dei, & in eo per suavissimam fruitionem quiescemus, pacemque imperturbabilem obtinebimus. Tunc inenarrabili abundabimus gaudio, & plenè

Dicta
Susonis satiabimur, Deumque perfectè amabimus ac laudabimus in sæcula sæculorum. O quanta felicitas est, ad claram Dei visionem pertinere! & quanta rursus infelicitas, illa privari, atque in infernum demergi, ibique horribiliter cruciari sine fine! Benè vale in Domino, & ora pro me.

Appo-
dit Ep-
istolam
Sansonis
in
Cassino
Sansonis
Epistolam
Sansonis Eximiam illam partem Dialogi D. Henrici Susonis, quæ laudes & utilitates afflictionum explicantur, ac pleraque alia paucis ab hinc diebus inserui Consolationi pusillanimum, ut gratificarer fratri tuo. Is eam facillè sibi comparabit, ubi à Typographo fuerit denuò excusa. Ceterum dicta ipsius Susonis, quæ ad te mitti volebas, hinc jam accipe.

VIII.

ALIQVOT DICTA
D. HENRICI
SUSONIS.

I. I.

De amore sæculi, & amore DEI.

1. *Miseræ cecitas hominum, qui DEVM non amant super omnia.*
2. *Felicitas illorum, qui per amorem purum Deo adhaerent & inhærent.*
3. *Amabilitas Dei.*
4. *Et hic tam amabilis, nos tam inanimè amare dignatur.*

Vir